

Арсеній архієпископъ побудн краля Владыслава за
 да принежтѣхъ мощы-тѣ на святаго въ Сървіѣхъ.
 Това на краля стана угодно, и тутакси събра на-
 рочиты нгумены, и самъ изъ свои-тѣ велможы
 съ повдигна и съ управн за въ България при
 Българскаго цара Ісѣна, като достигна въ Тър-
 новъ, царь Ісѣнъ го приѣ любезно и честно, [по-
 неже краля Владыславъ имаше царь Ісѣновъ дъ-
 шерѣхъ за испругъ], а не знаеше причинѣ-тѣхъ на до-
 хожданіе-то му. Като възпомена краля Сървскій
 за принеженіе-то на мощы-тѣ на святаго, царь
 Ісѣнъ много съ ускърнн, и рече: О неблагоприятни
 вы, не е ли доволно вамъ що просвати вашѣ-тѣхъ
 земѣхъ, и сега ищете и тѣло-то му да земнете?
 да не бжде то. Краля-а съ съжали на тѣхъ ду-
 мы и за да не съ върни пограменъ, рѣшился за
 вой, и пакъ рече: моляхъ вы поне тѣхъ ношѣ да
 изволи ваше величество надъ гроба на святаго
 внощно бдѣніе да отпѣемъ и да съ помолнимъ
 на Бога за да ны примирн, [защо и краля Вла-
 дыславъ не обываше крѣвопротѣе какъ-то и прѣ-
 подобный Савва братъ му, обаче принужденъ въ
 за да съ не върни пограменъ].

Сързхъ съ тогази снчки велможн и клирици
 църковни и Владыславъ изъ свои-тѣ благородны
 надъ гроба на святаго снжѣхъ ношѣ сърдечни съ-